

jená, proč je v němomo dá-
řit Jiřímu Paroubkovi, Zdeňku

bychom jinak vysvětlili, proč

nejspíše chybou posílat Ivana

někdejšího obdivu ztratil.

ovšem schopné nikoli zastávat

(Autor je sociolog)

Četba, při níž Kingovi tuhla krev v žilách

Hana Ulmanová

Život jí změnilo *Sucho*. Prvotina z roku 2016, za kterou dostala Zlatou dýku – britskou literární cenu pro nejlepší kriminální či detektivní knihu. Na scénu tu spisovatelka Jane Harperová, o níž je řeč, uvedla detektiva Aarona Falka. Ještě dvakrát se k němu pak vrátila. Roku 2017 v románu *Síla přírody* a předloni také ve *Vyhnancích, závěrečném* dílu celé trilogie, který v létě – stejně jako předtím ostatní autorčiny knihy – vyšel také česky. V překladu Alžběty Kalinové jej vydalo brněnské nakladatelství Host.

Ačkoli je Jane Harperová známa jako „australská královna zločinu“, narodila se roku 1980 v anglickém Manchesteru. Když jí bylo osm, přesídlila ale rodina právě na nejmenší kontinent. Harperová se pak sice do Velké Británie ještě jednou vrátila studovat a po abso-

lutoriu tam začala coby novinářka také psát pro regionální tisk. Od roku 2008 už ale pokračovala v žurnalistické kariéře v australském Melbourne, kde žije s manželem a dvěma dětmi dodnes.

Na spisovatelském kontě má zatím pět svazků: kromě výše zmíněných ještě *Ztraceného v pustině* (2018) a *Přeživší* (2020). Našince v nich zavádí do exotických krajů, zároveň však postupuje obdobně jako Agatha Christie – a navíc se žánrově pohybuje na hranici psychologických thrillerů.

Od Tasmánie po Queensland

Připomeňme, že děj *Sucha*, ceněného úvodního dílu trilogie, je zasazen do fiktivního městečka Kiewarra, kde Aaron Falk prožil dětství a kam se vrací na pohřeb kamaráda, který údajně spáchal sebevraždu. V následu-

Jako by rozlehlá australská krajina poskytovala ideální živnou půdu domácímu násilí, šikaně a alkoholismu

jící *Síle přírody* se zase ujímá pátrání po ženě, jež se s kolegyněmi vypravila z klimatizovaných kanceláří na výlet australskou buší, v níž se pak záhadně ztratila. A konečně v právě přeložených více než čtyřsetstránkových *Vyhnancích* se bystrý, leč rezervovaný hrdina vypravuje do vinařské oblasti na jihu Austrálie, konkrétně do smyšleného údolí Marralee.

Za zmínku stojí, že autorka zvolené lokality důkladně prozkoumává. Před psaním *Vy-*

hnanců objela majitele vinic v okolí Adelaide, aby pochopila tamní životní styl. Před *Ztraceným v pustině* vyrazila do vnitrozemí Queenslandu, aby poznala, jak to chodí na obřích farmách uprostřed pouště, které obklopuje jen červený prach, vítr a spalující žár. A před *Přeživšími* podnikla výlet do Tasmánie, kde se i potápěla, aby se seznámila s nebezpečným vodním živlem – načež scény z podmořských jeskyní vylíčila tak, že mistrovi amerického hororu Stephenu Kingovi při čtení tuhla krev v žilách, jak prozradil.

Záhada zamčeného pokoje

Zápletku buduje Harperová stejně, jako by ve starém sídle uvěznila hrstku aristokratů – tedy uvádí na scénu několik podezřelých, kteří se navzájem dobře znají. Svět v Marralee je malý: všichni jsou místní, drží

pohromadě, buď spolu chodili do školy, nebo jsou příbuzní. Jedinou příležitost, kdy se setkají s přespolními a turisty, představuje výroční festival jídla a vína, který ovšem sám připomíná záhadu zamčeného pokoje: je důkladně oplocen a má střežené vchody i východy. A právě během něj se před rokem záhadně ztratila matka malého dítěte...

Detektiv Aaron Falk ovšem o semknutosti malých komunit ví své, a proto má šanci přijít záhadě na kloub. Podobně jako ji mají v *Přeživších* čerstvě přistěhovaní autor laciných thrillerů a inspektorka z Hobartu. Nebo jako nezávislý vyšetřovatel ve *Ztraceném v pustině*, kde jsou usedlosti či shluky domů od sebe rozestry desítky, ba i stovky kilometrů daleko.

Jak se ukazuje, pohřešovaná z *Vyhnanců* sice měla poporodní depresi, kromě toho však na povrch postupně vyplouvají

také různá letitá tajemství i vážná společenská témata. Jako by rozlehlá australská krajina poskytovala ideální živnou půdu domácímu násilí, šikaně a alkoholismu. A jako by tamními specifickými rituály dospívání místní zakrývali také nejedno ze svých zlých a násilnických sklonů. Lidská paměť je navíc nespolehlivá a oddělit pravdu od lži je, hledá-li se motiv trestného činu, takřka nemožné...

Vyhradit pachatele by samozřejmě bylo nevkusné, raději tedy podotkneme, že kromě strachu a frustrací si Harperová v menších společenských dokáže všimnout také laskavosti a obětavosti, přičemž její postavy disponují bohatým vnitřním světem. Což možná signalizují už názvy jejích knih, protože svého druhu vyhnanecem, osamoceným člověkem, byl v prvních dvou dílech také Aaron Falk. Ani on ale nezůstane ušetřen proměny. (Autorka je amerikanistka)